

כלול בו, שפטוב (תהליכי קמה) טוב
ה' לכל ורְחַמִּיו על כל מעשיו.
לכל פטוב, זה סטם של הדבר
בשביל להאריך יום אחד שמאיר
לכל, עליון על הכל. עד כאן סטם
הדברים.

השלמה מוחשומות (סימן ז')

למה בירת דומה? לאדם שנוצר
בכך מה, שפטותם מכל צד ופתחות
מלפניו, והאל"ף פתווחה מאחרינו.
רוזח לומר, כי היא פתווחה לקבל
מן הilter, ויש לה פתח להשפייע
לאחרים: ע"כ.

בראשית ברא אלhim - סוד של
ראשית ערכיכם חלקה פרימוי
תרומה. זו חכמה עליונה שהיא
ראשית. ב' בית העולם להיות
משקה מאותו נהר שגננס בו, סוד
הפטוב ונחר יצא מעין להשכות
את הגן. ונחר - שפנס את הכל
מהעמך העליון ולא פוסקים
מיימי לעוזמים להשכות את הגן.
ואתו עמק עליון בית ראשון,
בראשית, הסטיימו בו האותיות
בשביל דקיק אחד שנגנו בחוכו.
ומתווך אותו העמק יצא שני
כחות, שפטוב את השמים. לא
ALTHOB שמים אלא השמים, מתווך
אותו עמק הנפטר מהפל. ואת
הארץ - סטר זה הוציא את הארץ
הזאת.

אבל בכלל של השמים היהת.
ויצאו כאחד בדיקה הצד זה הצד.
קשהoir ראשית הפל, שמים
לקחו אותה והושיבו אותה
במקומה, שפטוב ואת הארץ. ואת
- כלל האוויות שהם א"ת.
בשchorה הארץ לשכת במקומה
ונפרדה מצד השמים, היהת תוקה
ובוקה לדבק בשמים כאחד כמו
[בתחלה] בהתחלה, משום שראתה
את השמים מAIRIM והיא חשוכה.

ובזהה לאתדקא בשמים

דעת אמר, (ישעה³) אמר צדיק פי טוב. בגין
דנהיר עלאה כליל באיה דכתיב, (תהליכי קמה)
טוב יי' לכל ורְחַמִּיו על כל מעשיו. לכל
כתיב דא סטמא דמלחה בגין לאנברה יומא
חד דנהיר לכלא. עלאה על פלא. עד כאן
סטמא דמלין.

השלמה מוחשומות (סימן ז')

למה בירת דומה לאדם שנוצר בכך מה
שפטותם מכל צד ופתחות מלפניו
והאלף פתווחה מאחריו רוזח לומר כי היא
פטוחה לקבל מן הilter וייש לה מפתח
להשפייע לאחרים. (עד כאן מוחשומות)

בראשית ברא אלhim. ר' דראשית
עריסותיכם חלקה תרימו תרומה. דא חכמה
עלאה דאייה ראשית. ב' ביתא דעתמא
לאתשקאה מההוא נהר דעיל ביה. ר' דראשית
דכתיב ונחר יוצא מעין להשכות את הגן.
ונחר דאנגייש כלל מעומקא עלאה ולא
פסקו מימי לעלמי לאשקה לגנטא.

ונהו עומקא עלאה בית ראשון בראשית
אסתיימו ביה אתוון בחד שビル
דקיק דגניז בגויה. ומגו ההוא עומקא נפקו
תרין חילין דכתיב את השמים. שמים לא
כתיב אלא השמים. מגו ההוא עומקא
דסתיים מכלא. ואת הארץ סטמא דא אפיק
להאי ארץ.

אבל בכלל דשים הוה. ונפקו כחדא
מתדקא בסטרוי דא ברא. כה
אתנהיר ראשיתא דכלא, שמים נטלו לה
ואותיבו לה באחרה, דכתיב ואת הארץ.
ואת מכלא דאתוון דאנון א"ת. כה
אתהדרת ארעה למיתב באחרה ואתפרש
(דף לא ע"א) מסתורי דשים, הוות תורה ובותה